

Posudek bakalářské práce
Komédie prostředí Carla Goldoniho,
kterou předložila Barbara Pavarin, DiS art.
na oddělení italianistiky ÚRS FFUK
Praha, leden 2020

Hned úvodem mohu konstatovat, že Barbara Pavarin napsala velice zdařilou a samostatnou bakalářskou práci. Třebaže komedie Carla Goldoniho, jednoho z nejslavnějších italských dramatiků všech dob, jsou poměrně častým námětem závěrečných prací, zvolila si úžeji zaměřené téma a soustředila se na Goldoniho komedie prostředí, které představují vrchol jeho divadelní reformy a některé předjímají témata a teze, které pak rozpracuje literární a divadelní realismu a verismus až zhruba o sto let později.

Práci si přehledně rozvrhla, postupuje od faktografických kapitol shrnujících umělecko-historický kontext Goldoniho života a díla, autorův medailonek a jeho divadelní reformu přes podrobné analýzy vybraných komedií: *La bottega del caffè*, *Il campiello*, *La casa nova*, *Baruffe chiozzotte* po závěrečné porovnání jednotlivých komedií a zhodnocení dílčích postřehů.

Práce je ve vysoké míře samostatná, třebaže pracuje s kvalitními sekundárními prameny, oceňuji zejména skutečnost, že Barbara Pavarin přečetla Goldoniho Paměti a využívá je nejen v životopisné části, ale pracuje s nimi i při kontextualizaci jednotlivých děl. Dále bych vyzdvihla postřeh, že Goldonoho komedie charakterů a prostředí od sebe nelze vždy striktně oddělit: „pretože ich atribúty sa často prelínajú. V dielach je badať neustálu snahu o najdenie rovnováhy medzi textami, ktoré publikum ocení, ale v ktorých bude zároveň dodržaný princíp *verosimile*“ (s. 21). V jednotlivých analýzách pak sama na prolínání atributů obou druhů komedií ilustruje, soustředí se vždy na interakci postav a prostředí a na to, jak se vzájemně

ovlivňují. Všímá si i jazykové reality jako dalšího podmiňujícího faktoru a zachycuje Goldoniho postupný přechod od „standardní“ italštiny k dialektu.

Závěrečné porovnání analyzovaných komedií je spíš shrnujícího a přehledového charakteru, bylo by zajímavé, kdyby se autorka pokusila i o hodnocení, zaměřené na ideální míru atraktivnosti a věrohodnosti a autentičnosti prostředí.

Závěr je napsán stručně, ale přesvědčivě, jen formulaci: „na ich úspechu [komedií prostředí]se nepochybně podieľa univerzánosť postáv, stále aktuálne témy či typicke benátska prostredie“ (s. 57) považuji za nedotaženou či zkratkovitou, protože není jasné, co míní „univerzálností“ postav, které se přitom rekrutují z „typicky“ benátského prostředí. Tuto pasáž by tedy mohla rozvést během obhajoby.

Stylistická úroveň práce je velice dobrá, jazyk je živý, jedinou vadou na kráse jsou chyby v interpunkci (zejména chybějící čárky za vloženými vedlejšími větami, ale i přebytečné čárky za větnými členy, vzniklé nejspíš vlivem italské interpunkce).

Na s. 9 se omylem objevuje *Seicento* místo *Settecenta*, ale to jsou marginálie, které nesnižují celkovou úroveň práce.

Závěrem: bakalářskou práci Barbary Pavarin hodnotím jako plně zvládnutou, původní a podnětnou, a proto ji s radostí doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnotit ji známkou **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 22. ledna 2020

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D

Vedoucí práce